

Noakowskiego 16

Parcela przy Noakowskiego 16 (przed wojną Polna 70) została utworzona w 1905 r. z części dwóch innych posesji w rezultacie działów między trzema inwestorami, którymi byli Aron Oppenheim, Izaak Lewenfisz i Icek Rubinlicht. Kamienicę wzniesiono w latach 1910-11. Niestety Oppenheim zmarł w niedługim czasie po oddaniu budynku do użytku i nieruchomość została przekazana w spadku jego krewnym, wdowie Frajdzie Oppenheimowej i jej trójce dzieci, w tym dwóm córkom zamężnym w rodzinie Regirer. W 1939 r. nadal należała do kilkorga członków rodzin Oppenheimów i Regirerów (Szlama Oppenheim, Pessa Regirerowa, Artur P. Regirer i Hirsz Freudenberg). Kamienica przetrwała wojnę.

Po zakończeniu wojny, w niejasnych okolicznościach w posiadanie wszedł Leon Kalinowski, który szybko postanowił kamienicę sprzedać. Nabywcą Noakowskiego 16 został Roman Kępski, który kupił 20 grudnia 1945 roku trzy czwarte nieruchomości, zaś pozostałą część - jego wspólnik Zygmunt Szechowicz., Decyzją administracyjną z dnia 16 sierpnia 1948 r. stwierdzono przejście z mocy prawa z dniem 21 listopada 1945 roku prawa własności kamienicy przy ulicy Noakowskiego 16 na rzecz gminy m. st. Warszawy (kamienica została bowiem objęta tzw. Dekretem Bieruta).

20 września 1948 r. Roman Kępski złożył wniosek o przyznanie mu prawa własności czasowej do terenu tej nieruchomości z czynszem symbolicznym. W 1952 roku orzeczeniem administracyjnym odmówiono byłym właścicielom przyznania powyższego prawa i jednocześnie stwierdzono, że wszystkie budynki znajdujące się na powyższym gruncie przechodzą na własność Skarbu Państwa. Orzeczenie to zostało utrzymane w mocy decyzją Ministerstwa Gospodarki Komunalnej w 1953 r.

27 maja 1990 roku nieruchomość Noakowskiego 16 stała się własnością Dzielnicy-Gminy Warszawa-Śródmieście, zaś dnia 15 marca 2002 roku przeszła na własność Miasta Stołecznego Warszawy. Prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast w 1999 roku stwierdził nieważność decyzji Ministerstwa Gospodarki Komunalnej z 1953 roku. W tym samym roku Roman Kępski zmarł, a w dalszych postępowaniach występowała jego żona. Jednak ona również nie dożyła wydania 22 sierpnia 2003 roku decyzji przez Prezydenta m. st. Warszawy Ś. P. Lecha Kaczyńskiego o zwrocie nieruchomości. Dlatego kamienicę przejęło dwunastu spadkobierców. Urzędnicy ratusza podjęli decyzję na podstawie wpisu do księgi wieczystej oraz wniosku Romana Kępskiego złożonego jeszcze w 1948 roku o przywrócenie praw do nieruchomości.

Cztery lata później (9 lutego 2007 roku) kamienicę, zgodnie z prawem i w dobrej wierze, od 12 właścicieli, nabyła spółka Fenix Group. Nieruchomość sprzedana została za rynkową cenę prawie 16,5 mln złotych. Decyzja o zakupie została podjęta po szczegółowej analizie prawnej zapisów ksiąg wieczystych jak i decyzji zwrotowych podpisanych przez polską administrację w tym decyzji z 22 sierpnia 2003. W kolejnych latach budynek gruntownie odrestaurowano, przeznaczając na ten cel kwotę znacznie przewyższającą cenę nabycia i przywracając mu w ten sposób jego dawną świetność.